

skal indlade sig med Entreprenører, og vil have en Statsbane, saa har jeg henvendt mig for at sikkre mig for, at det skulde blive til Usandhed, til den topographiske Afdeling af Generalstaben og til Krigsministeren om Tilladelse til, at Ingenieurcorpset, der hovedsageligen skal fremme dette Arbejde, maatte faae Assistance af Generalstaben. Den er mig velvillig tilfagt af Krigsministeren, og fremdeles er der af Krigsministeren tilfagt, at flere Officerer af de øvrige Baabenarter, som have arbejdet ved Jernbaner, skulde assistere. Man har da yttret for mig, at, naar de fornødne Penge bevilgedes, kunde Arbejdet blive færdigt i 8 Maanedes, medens Sir Peto har calculeret $1\frac{1}{2}$ Aar til Arbejdet, hvorved jeg dog maa bemærke, at han ved at regne saa lang Tid nærmest har tænkt paa Broen ved Alsborg, som fordrer langvarige Forarbejder, medens han ogsaa har ventet at blive færdig i Sommerens Løb med selve Hovedlinien. Man skal altsaa ikke sige, at vi gaae ud paa at opholde Sagen ved Forarbejder (Afbrydelse af Tscherning) — Jeg beder, om jeg maa have Tilladelse at tale — jeg mener, at man kan sige, at man ikke har havt det Viemed at forhale Sagen, naar man har sikret sig Forarbejdernes Tilendebringelse til samme Tid, som Peto vil være færdig.

Jeg gaaer nu over til at udtale mig om de forskjellige Endringsforslag. Det første, jeg vil tillade mig at udtale er, at jeg helst ønskede fastholdt det, som sidst blev bevilget, thi da er det min Mening, og jeg maa, jo længere jeg overveier denne Sag, ansee den for den rette, at Sir Peto erholder Lønlighed til fuldt at nivellere sin Linie og gjøre sine Overslag og at Regjeringen ved Siden deraf lader sin Linie nivellere. Jeg vilde derhos ønske, at en Ingenieur fra Petos Side overværede disse sidste Nivelleringer saaledes, at han kunde forvise sig om, at de vare rigtig udførte, — og som vilde forelægge begge Overslag. Det forekommer mig, at, naar man vil dømme efter sikre Præmisser, saa maa man saaledes gaae frem Enhver især. Peto fra sin Side erklærer de kongelige Ingenieurs Linie for upraktisk og kan ikke gaae ind derpaa, hvorimod de danske Sagkyndige erkjende en Hovedbane for et for-

keert Foretagende, der vil udelukke Jylland fra den Bane, som den efter sine Forhold bør have; de staae imod hinanden. Dette skal bedømmes, og jeg vil gjerne indrømme, at, naar først begge Dele ligge klart for fra begge Sider, saa bør Rigsdagen have Indflydelse paa Spørgsmaalet, vel den største eller væsentligste Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, fordi Rigsdagen repræsenterer Statterne; men naar det ikke koster en Dag mere at skaffe Oplysningerne fra begge Sider, saa gad jeg vidst, hvorledes man kan sige, at man opholder Sagen ved denne Fremgangsmaade.

Naar det dernæst er sagt, at Regjeringen ikke vil have med private Entreprenører at bestille, saa er det, som næsten alle sliche Udtalelser i denne Sag, aldeles grebet ud af Luften. Det hedder sig vel, at denne Mening støttes derved, at den nærværende Regjering ikke er gaaet ind paa Sir Petos Forslag; jeg skal nu tillade mig at berøre dem. Hvad da det første angaaer, som han gjorde til en ufravigelig Betingelse — jeg skal gjentage dette, hver Gang jeg omtaler samme — saa er det fra alle Sider her i Thinget erklæret for at være aldeles uantageligt. Med Hensyn til det andet Forslag har den ærede Ordfører meget rigtig sagt, at det var et Forslag „i Luften.“ Og nu foreligger der et sidste Forslag, som, skøndt antageligere end det første, dog er himmelvidt forskjelligt fra det, hvorfor man begejstredes fra Skagen til Kongeaen, og hvorom der har været skrevet lange Artikler. Det er Regjeringens, ialtsald min Mening, at jeg i sin Tid paa de Vilkaar, Rigsdagen maatte bestemme, vil give Sir Peto Forirret med Hensyn til Baneanlæggets Udførelse, fordi han er den Første, som har meldt sig derom. Men jeg vil iøvrigt holde for, at efter de Forhold, som sandsynligvis ville indtræde, efterat der er Udsigt til, at Freden vil komme istand, vil det være hensigtsmæssigt at aabne en Concurrance for flere, navnlig engelske Entreprenører, til et saadant Foretagende. Vi see jo i Norge og Sverig, hvorledes andre engelske Entreprenører have udført forskjellige Arbejder. Arbejdets Udførelse bør altid og vil altid kunne skee ved en Entreprise. Med Hensyn til Pengenes Tilveiebringelse er det sagt, at de kun